

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 12, 22, 22², 23, 23³, 25, 27, 28,
29³, 32, 33, 40 STRAIPSNIŲ, PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 35¹ IR
35² STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS**

2020 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 12 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) atlieka vartojimo sutarčių nesąžiningų sąlygų kontrolę;“.

2 straipsnis. 22 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 22 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėja šios institucijos (toliau – vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos):

1) Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba – vartotojų ir elektroninių ryšių paslaugų teikėjų arba pašto paslaugos teikėjų ginčus dėl Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo ir Lietuvos Respublikos pašto įstatymo reglamentuojamų santykių;

2) Lietuvos bankas – vartojimo ginčus dėl finansinių paslaugų, nurodytus Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatyme;

3) Valstybinė energetikos reguliavimo taryba – vartotojų ir energetikos įmonių, geriamojo vandens tiekimo ir (ar) nuotekų tvarkymo įmonių ginčus dėl apmokėjimo už suvartotą energiją ar paslaugas, dėl valstybės reguliuojamų kainų ir (ar) tarifų taikymo, dėl energetikos įmonių veiklos ar neveikimo tiekiant, skirstant, perduodant, laikant energiją, dėl prisijungimo, energijos ir energijos išteklių tiekimo srautų balansavimo, vartotojų ir energetikos įmonių ginčus dėl energetikos objektų, įrenginių ir apskaitos priemonių naudojimo, energijos tiekimo nutraukimo, sustabdymo ar ribojimo, taip pat vartotojų ir energijos taupymo paslaugų teikėjų ginčus dėl energijos taupymo paslaugų teikimo ir kitus vartotojų ir energetikos įmonių ginčus energetikos srityje;

4) Lietuvos transporto saugos administracija – vartojimo ginčus dėl vežimo paslaugų ir dėl transporto priemonių remonto ir techninės priežiūros paslaugų;

5) Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos – vartojimo ginčus dėl kirpyklų, kosmetikos, tatuiruočių kabinetų, grožio salonų, soliariumų, baseinų, skalbyklų, pirčių, saunų, sporto klubų teikiamų paslaugų, taip pat apgyvendinimo paslaugų;

6) Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos – vartojimo ginčus dėl statybos darbų;

7) Lietuvos advokatūros advokatų taryba ar jos sudarytas organas – vartotojų ir advokatų ginčus dėl teisinių paslaugų;

8) Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba – ginčus kitose, šio straipsnio 1 dalies 1–7 punktuose nenurodytose, vartotojų teisių apsaugos srityse.“

3 straipsnis. 22² straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 22² straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) viešasis juridinis asmuo, įrašytas į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą pagal šio įstatymo 29² straipsnį.“

2. Pakeisti 22² straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Remiantis vartotojų ir pardavėjų ar paslaugų teikėjų rašytiniu susitarimu, vartojimo ginčus ne teismo tvarka taip pat gali nagrinėti mediatoriai Lietuvos Respublikos mediacijos įstatymo nustatyta tvarka.“

4 straipsnis. 23 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 23 straipsnio 3 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) prašymą nagrinėti vartojimo ginčą. Prašymą pasirašo pareiškėjas ar jo atstovas. Pateikiant prašymą elektroniniu būdu, turi būti patvirtinta asmens tapatybė vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisyklėse nustatytais būdais;“.

2. Pripažinti netekusiu galios 23 straipsnio 3 dalies 6 punktą.

3. Pakeisti 23 straipsnio 4 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) vartotojo vardas, pavardė, adresas, telefono numeris ir elektroninio pašto adresas, jeigu turi;“.

5 straipsnis. 23³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 23³ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„23³ straipsnis. Atsisakymas nagrinėti ginčą

1. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija atsisako nagrinėti vartojimo ginčą šiais atvejais:

1) vartotojo prašyme nagrinėti vartojimo ginčą nurodyto vartojimo ginčo nagrinėjimas nepriskirtas ginčus nagrinėjančios institucijos kompetencijai. Šiuo atveju vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija perduoda vartotojo prašymą kitai šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nurodytai institucijai ir apie tai raštu praneša vartotojui;

2) ginčą tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu nagrinėja kitas vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektas, teismas ar arbitražas;

3) yra įsiteisėjęs teismo ar arbitražo sprendimas arba yra įsigaliojęs vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjekto sprendimas dėl ginčo tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu arba sprendimas nutraukti ginčo nagrinėjimą;

4) ginčo šalys sudarė susitarimą dėl vartojimo ginčo perdavimo spręsti kitam vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektui, įrašytam į vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą pagal šio įstatymo 29² straipsnį, po to, kai kilo šis ginčas;

5) vartotojas kreipėsi į vartojimo ginčus nagrinėjančią instituciją pasibaigus šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje nurodytam terminui arba prieš tai nesikreipė į pardavėją ar paslaugų teikėją šio įstatymo 21 straipsnyje nustatyta tvarka;

6) vartotojo kreipimasis neatitinka šio įstatymo reikalavimų ir trūkumai nepašalinami per vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos nustatytą ne trumpesnę kaip 7 dienų terminą;

7) ginčo suma yra mažesnė negu 10 eurų, išskyrus atvejus, kai ginčas turi reikšmės formuojant naują vartotojų teisių apsaugos praktiką ir (ar) yra kitų svarbių aplinkybių.

2. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas atsisakyti nagrinėti ginčą turi būti priimtas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo vartotojo prašymo nagrinėti vartojimo ginčą ir kitų šio įstatymo 23 straipsnio 3 dalyje nurodytų dokumentų gavimo.

3. Vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos sprendimas atsisakyti nagrinėti ginčą turi būti motyvuotas. Šio sprendimo nuorašas per 3 darbo dienas išsiunčiamas vartotojui.“

6 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 25 straipsnio 11 dalį nauju 4 punktu:

„4) abiejų ginčo šalių prašymu, kai vykdomas jų taikinimas. Šiuo atveju ginčo nagrinėjimas sustabdomas ne daugiau kaip 60 dienų;“.

2. Buvusį 25 straipsnio 11 dalies 4 punktą laikyti 5 punktu.

7 straipsnis. 27 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 27 straipsnio 3 dalį 11 punktu:

„11) pardavėjo ar paslaugų teikėjo pareiga per nustatytą terminą pranešti vartojimo ginčus nagrinėjančiai institucijai apie sprendimo įvykdymą arba neįvykdymą, kai priimamas šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytas sprendimas.“

2. Pakeisti 27 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Priimdama sprendimą dėl ginčo esmės, vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija sprendžia:

1) dėl vartotojų reikalavimų pagrįstumo ir nustato ne ilgesnį negu 6 mėnesių reikalavimų įgyvendinimo terminą;

2) dėl vartotojo patirtų išlaidų, susijusių su vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra (įrodymų surinkimo išlaidų, įskaitant būtinas ekspertizės ar laboratorinių tyrimų išlaidas, išlaidų advokato ar advokato padėjėjo pagalbai apmokėti, vertimo išlaidų), atlyginimo proporcingai patenktų vartotojo reikalavimų daliai;

3) dėl vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos ginčo nagrinėjimo išlaidų atlyginimo. Pardavėjas, paslaugų teikėjas turi atlyginti vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos ginčo nagrinėjimo išlaidas proporcingai patenktų vartotojo reikalavimų daliai, kai priimamas šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytas sprendimas. Šių išlaidų dydį nustato vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija pagal vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros taisyklėse nurodytų vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūros veiksmų atlikimo vidutinės sąnaudas. Vartotojas neprivalo atlyginti vartojimo ginčus nagrinėjančios institucijos ginčo nagrinėjimo išlaidų.“

8 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Papildyti 28 straipsnį 4 dalimi:

„4. Vartojimo ginčus nagrinėjanti institucija gali savo iniciatyva ar ginčo šalių prašymu ištaisyti savo sprendime rašymo apsirikimus ar aiškias aritmetines klaidas, kurių ištaisyimas nekeičia sprendimo esmės. Ištaisymų klausimas sprendžiamas rašytinės procedūros tvarka.“

9 straipsnis. 29³ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 29³ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Kilus tarptautiniam vartojimo ginčui, vartotojas, norintis kreiptis į kompetentingą vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektą kitoje valstybėje narėje, turi teisę gauti informaciją ir pagalbą iš subjekto, vykdančio Europos vartotojų centro funkcijas.“

2. Pakeisti 29³ straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Vartojimo ginčų neteisminio sprendimo subjektai ir subjektas, vykdomas Europos vartotojų centro funkcijas, savo interneto svetainėse skelbia Europos Komisijos sudarytą vartojimo

ginčų neteisminio sprendimo subjektų sąrašą ir informaciją apie vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūras kitose valstybėse narėse.“

10 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„32 straipsnis. Kreipimasis į pardavėją ar paslaugų teikėją

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, nustačiusi, kad pažeistas vartotojų viešasis interesas, turi kreiptis į pardavėją, paslaugų teikėją ir pasiūlyti jam per 14 dienų nuo šio pasiūlymo gavimo nutraukti viešojo intereso pažeidimą, taip pat nurodyti pardavėjui ar paslaugų teikėjui, kad Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipsis į teismą su ieškiniu ar pareiškimu (skundu) viešajam interesui ginti, jeigu pardavėjas ar paslaugų teikėjas nenutrauks viešojo intereso pažeidimo.

2. Jeigu viešojo intereso pažeidimas nenutrauktas per šio straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba kreipiasi į teismą dėl viešojo intereso gynimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos *mutatis mutandis* taikomos ir tais atvejais, kai vartotojų viešąjį interesą gina įgaliotosios vartotojų asociacijos, o įstatymų nustatytais atvejais – kitos valstybės ir savivaldybių institucijos ir kiti juridiniai asmenys.“

11 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 33 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„33 straipsnis. Europos Sąjungos valstybių narių institucijų ar organizacijų teisė pareikšti ieškinį Lietuvoje

1. Europos Sąjungos valstybių narių institucijos ar organizacijos, kurias Europos Komisija įtraukia į Direktyvoje 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus numatytą sąrašą ir paskelbia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje, turi teisę pagal Civilinio proceso kodekso 49 straipsnio 1 dalį Lietuvos Respublikos teismuose pareikšti ieškinius pardavėjams ar paslaugų teikėjams nutraukti ar uždrausti vartotojų kolektyvinius interesus pažeidžiančius veiksmus. Ši nuostata taikoma tais atvejais, kai Lietuvoje veikiančių pardavėjų ar paslaugų teikėjų veiksmai pažeidžia Europos Sąjungos teisės aktus, kurių sąrašą pagal Direktyvos 2009/22/EB priedą tvirtina Lietuvos Respublikos teisingumo ministras.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teisė pareikšti ieškinį Europos Sąjungos valstybių narių institucijos ar organizacijos gali pasinaudoti tik tuo atveju, jeigu prieš tai raštu konsultavosi su pardavėju ar paslaugų teikėju ir Valstybine vartotojų teisių apsaugos tarnyba. Jei per 14 dienų nuo prašymo konsultuotis gavimo pažeidimas nenutraukiamas, gali būti pareiškiamas ieškinys.“

12 straipsnis. Įstatymo papildymas 35¹ straipsniu

Papildyti Įstatymo septintąjį skirsnį 35¹ straipsniu:

„35¹ straipsnis. Vartojimo sutarčių nagrinėjimas dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba nagrinėja vartojimo sutartis dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo pagal Civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnį. Teisę pateikti Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai motyvuotą prašymą nagrinėti vartojimo sutartį dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo turi:

- 1) vartotojai;
- 2) vartotojų asociacijos;
- 3) valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos.

2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba turi teisę pradėti vartojimo sutarties nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo savo iniciatyva.

3. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ne vėliau kaip per 30 dienų nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens motyvuoto prašymo gavimo dienos priima motyvuotą sprendimą pradėti arba atsisakyti pradėti vartojimo sutarties nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo.

4. Pradėti vartojimo sutarties nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo atsisakoma, jeigu:

1) prašyme dėl vartojimo sutarties nesąžiningų sąlygų nustatymo nenurodyti reikalingi duomenys (pardavėjas, paslaugų teikėjas ar sutartis) ir trūkumai nepašalinami per nustatytą terminą, kuris negali būti trumpesnis kaip 7 dienos;

2) prašymas dėl vartojimo sutarties nesąžiningų sąlygų nustatymo grindžiamas ne teisiniais motyvais;

3) prašymo dėl vartojimo sutarties nesąžiningų sąlygų nustatymo nagrinėjimas nepriskirtas Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos kompetencijai;

4) prašyme dėl vartojimo sutarties nesąžiningų sąlygų nustatymo nurodytos vartojimo sutarties sąlygos jau buvo išnagrinėtos dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo;

5) prašymas, atsižvelgiant į jo esmę, turi būti nagrinėjamas kitų įstatymų nustatyta tvarka.

5. Sprendimas pradėti vartojimo sutarties nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo išsiunčiamas pardavėjui, paslaugų teikėjui, kuris parengė vartojimo sutarties standartines sąlygas, ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui, pateikusiam prašymą (jeigu jis yra). Sprendimas atsisakyti pradėti vartojimo sutarties nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo išsiunčiamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui, pateikusiam prašymą.

6. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba vartojimo sutarties nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo atlieka rašytinės procedūros tvarka. Vartojimo sutarčių nagrinėjimo dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo taisyklės tvirtina teisingumo ministras.

7. Pardavėjas, paslaugų teikėjas turi teisę pateikti Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai rašytinius paaiškinimus ir kitus dokumentus. Pardavėjas, paslaugų teikėjas taip pat turi teisę pripažinti, kad vartojimo sutarties sąlygos yra nesąžiningos, ir pateikti Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai rašytinį įsipareigojimą jų netaikyti sudarydamas naujas vartojimo sutartis ir vykdydamas sudarytas vartojimo sutartis.

8. Jeigu pardavėjas, paslaugų teikėjas pripažįsta, kad vartojimo sutarties sąlygos yra nesąžiningos ir pateikia šio straipsnio 7 dalyje nurodytą rašytinį įsipareigojimą, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba ne vėliau kaip per 14 dienų priima sprendimą dėl rašytinio įsipareigojimo patvirtinimo ir nutraukia vartojimo sutarčių nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo. Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos patvirtinti pardavėjo, paslaugų teikėjo rašytiniai įsipareigojimai skelbiami Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos ir pardavėjo, paslaugų teikėjo interneto svetainėje, jeigu jie ją turi.

9. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba turi išnagrinėti vartojimo sutartis dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo ir priimti šio straipsnio 10 dalyje nurodytą nutarimą ne vėliau kaip per 60 dienų nuo sprendimo pradėti vartojimo sutarties nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo priėmimo dienos. Jeigu dėl pagrįstų priežasčių per šį terminą vartojimo sutartys negali būti išnagrinėtos ir negali būti priimtas nutarimas, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba gali šį terminą pratęsti, tačiau ne ilgiau negu 30 dienų. Pardavėjui, paslaugų teikėjui ir šio straipsnio

1 dalyje nurodytam asmeniui, pateikusiam prašymą (jeigu jis yra), pranešama apie termino pratęsimą.

10. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, išnagrinėjusi vartojimo sutartį dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo, priima vieną iš šių nutarimų:

1) pripažinti, kad vartojimo sutarties sąlyga ar tam tikros sąlygos yra nesąžiningos, ir įpareigoti pardavėją, paslaugų teikėją netaikyti tokių sąlygų sudarant naujas vartojimo sutartis ir vykdant sudarytas vartojimo sutartis;

2) nepripažinti, kad vartojimo sutarties sąlygos yra nesąžiningos.

11. Nutarime turi būti nurodyta:

1) nutarimą priėmusios institucijos pavadinimas, nutarimo priėmimo data ir vieta;

2) pardavėjo, paslaugų teikėjo, dėl kurio parengtų vartojimo sutarčių buvo priimtas nutarimas, duomenys (pavadinimas, kodas, buveinės adresas);

3) pardavėjo, paslaugų teikėjo, dėl kurio parengtų vartojimo sutarčių buvo priimtas nutarimas, paaiškinimai ir jų įvertinimas;

4) taikytinos Civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnio nuostatos ir teisiniai argumentai dėl jų taikymo;

5) priimtas sprendimas;

6) nutarimo apskundimo terminai ir tvarka.

12. Šio straipsnio 10 dalyje nurodytas nutarimas ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo jo priėmimo išsiunčiamas pardavėjui, paslaugų teikėjui ir šio straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui, pateikusiam prašymą (jeigu jis yra).

13. Šio straipsnio 10 dalyje nurodyti Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimai yra vieši ir skelbiami Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos interneto svetainėje, nepažeidžiant asmens duomenų apsaugos, komercinės, banko, profesinės ir kitų įstatymų saugomų slapčių apsaugos reikalavimų, taip pat vartotojo teisės į privataus gyvenimo neliečiamumą.

14. Suinteresuotas asmuo, nesutinkantis su Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimu, priimtu išnagrinėjus vartojimo sutartis dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo, turi teisę pateikti ieškinį bendrosios kompetencijos teisme Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka. Jeigu ieškinį pareiškia pardavėjas ar paslaugų teikėjas, atsakovė yra Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba.“

13 straipsnis. Įstatymo papildymas 35² straipsniu

Papildyti Įstatymo septintąjį skirsnį 35² straipsniu:

„35² straipsnis. Išankstinis (*ex ante*) vartojimo sutarčių nagrinėjimas dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo

1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba atlieka išankstinį (*ex ante*) viešųjų vartojimo sutarčių projektų standartinių sąlygų nagrinėjimą dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo pagal Civilinio kodekso 6.228⁴ straipsnį šiais atvejais:

1) gavusi pardavėjo ar paslaugų teikėjo motyvuotą prašymą atlikti tokį vertinimą;

2) kitais įstatymų nustatytais atvejais.

2. Išankstinio (*ex ante*) vartojimo sutarčių nagrinėjimo dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo tvarką nustato vartojimo sutarčių nagrinėjimo dėl nesąžiningų sąlygų nustatymo taisyklės.“

14 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 40 straipsnį nauja 2 dalimi:

„2. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už vartojimo sutarčių sąlygų, kurios įsiteisėjusiu teismo sprendimu arba Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimu buvo pripažintos nesąžiningomis, tolesnį taikymą po atitinkamo teismo sprendimo įsiteisėjimo arba Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarimo paskelbimo, taip pat už Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos patvirtintų pardavėjo, paslaugų teikėjo rašytinių įsipareigojimų nesilaikymą pardavėjui, paslaugų teikėjui gali skirti baudą iki 3 procentų jų metinių pajamų praėjusiais finansiniais metais, bet ne didesnę negu vienas šimtas tūkstančių eurų. Jeigu pardavėjas, paslaugų teikėjas veikia trumpiau negu vienus metus, bauda skiriama iki 3 procentų jo pajamų einamaisiais finansiniais metais, bet ne didesnę negu vienas šimtas tūkstančių eurų. Pardavėjui, paslaugų teikėjui, pakartotinai per vienus metus padariusiam šioje dalyje nurodytą pažeidimą, už kurį buvo paskirta bauda ar įspėjimas, gali būti skiriama bauda iki 6 procentų jo metinių pajamų praėjusiais finansiniais metais, bet ne didesnę negu du šimtai tūkstančių eurų, o jeigu pardavėjas, paslaugų teikėjas veikia trumpiau negu vienus metus, – iki 6 procentų jo pajamų einamaisiais finansiniais metais, bet ne didesnę negu du šimtai tūkstančių eurų. Jeigu pardavėjas, paslaugų teikėjas nepateikia informacijos apie savo metines pajamas, jam už šioje dalyje nurodytą pažeidimą skiriama bauda iki vieno šimto tūkstančių eurų, o jeigu pažeidimas padaromas pakartotinai per vienus metus nuo baudos ar įspėjimo už šiame įstatyme numatytą pažeidimą paskyrimo, – iki dviejų šimtų tūkstančių eurų.“

2. Papildyti 40 straipsnį nauja 3 dalimi:

„3. Tais atvejais, kai pažeidimu nepadaroma esminės žalos šiuo įstatymo saugomiems vartotojų interesams, Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba, atsižvelgdama į byloje nustatytą aplinkybių visumą, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, pardavėjui, paslaugų teikėjui už šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą pažeidimą gali taikyti nuobaudą – įspėjimą ir neskirti baudos.“

3. Buvusias 40 straipsnio 2–7 dalis laikyti atitinkamai 4–9 dalimis.

4. Pakeisti 40 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Skiriant konkrečią baudą, atsižvelgiama į šio straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytas atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes, pažeidimo pobūdį, pažeidimo trukmę ir mastą. Skiriamos baudos dydis nustatomas pagal baudos dydžio minimumo ir maksimumo vidurkį, atsižvelgiant į atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes. Kai yra atsakomybę lengvinančių aplinkybių, bauda mažinama nuo jos vidutinio iki minimalaus dydžio, o kai yra atsakomybę sunkinančių aplinkybių, bauda didinama nuo jos vidutinio iki maksimalaus dydžio. Kai yra atsakomybę lengvinančių ir sunkinančių aplinkybių, bauda skiriama atsižvelgiant į jų kiekį ir reikšmingumą. Baudos mažinimas ar didinimas motyvuojamas Valstybinės vartotojų teisių apsaugos tarnybos nutarime.“

5. Pakeisti 40 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad pardavėjas, paslaugų teikėjas kliudė atlikti tyrimą, slėpė padarytą pažeidimą arba pakartotinai per vienus metus padarė pažeidimą, už kurį jau buvo paskirta šio įstatymo nustatyta bauda, įspėjimas, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus pažeidimus.“

15 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
vartotojų teisių apsaugos įstatymo

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB dėl vartojimo prekių pardavimo ir susijusių garantijų tam tikrų aspektų su pakeitimais, padarytais 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES.

2. 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366.

3. 2009 m. sausio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/122/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su kai kuriais pakaitinio naudojimosi, ilgalaikio atostogų produkto, perpardavimo ir keitimosi sutarčių aspektais.

4. 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/22/EB dėl ieškinių dėl uždraudimo ginant vartotojų interesus su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2018 m. vasario 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/302.

5. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB su pakeitimais, padarytais 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2302.

6. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/11/ES dėl alternatyvaus vartotojų ginčų sprendimo, kuria iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB.

7. 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB.

8. 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB.

9. 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2394 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo užtikrinimą, bendradarbiavimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004, su pakeitimais, padarytais 2018 m. vasario 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2018/302.

10. 2018 m. vasario 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/302 dėl nepagrįsto geografinio blokavimo ir kitų formų diskriminavimo dėl klientų pilietybės, gyvenamosios vietos arba įsisteigimo vietos vidaus rinkoje problemos sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 2006/2004 ir (ES) 2017/2394 ir Direktyva 2009/22/EB.“

16 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 2 ir 3 dalis, įsigalioja 2021 m. gegužės 1 d.

2. Šio įstatymo 2 straipsnis įsigalioja 2022 m. sausio 1 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Lietuvos Respublikos teisingumo ministras iki 2021 m. balandžio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas